

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lv dovici || De Ponte Vallis-|| Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-|| libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1626

§. 1. Author status Religiosi

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45802](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45802)

S. I.

Auctor Status Religiosi.

APRIMO igitur præcipue que Status Religiosi auctore inchoâtes: du-
bium non est. quin Sapiencia diuina incarnata, quæ ingentem Eccle-
siaz domum fundauit & exstroxit, etiam in eadem ædificauerit sacram do-
mum Religionis, cum rebus illis præcipuis, quæ ad eius essentiam, & firmi-
tatem spectant. Quæ quemadmodum ueniens in mundum, tradidit se in
mortem, permittens a *latus suum lancea aperiri, & ex eo sanguinem & aquam*
exire: b vi exhiberet (vt ait Apostolus): *ipse sibi gloriosam Ecclesiam non habentem*
maculam aut rugam, aut aliquid huiusmodi, sed ut sit sancta & immaculata: ita di-
cere licet, quod uenerit in hunc mundum magis in particulari, vt intra ipsâ
Ecclesiam, Religionem exsterneret: in qua Excellentius adhuc Ecclesiaz
pulchritudo & nitore splenderet: præuidens hanc Euangelicæ perfectionis
præstantiam in multitudine omnium Christianorum haud conseruandam;
multitudo si quidem semper sequitur quod laxius est; & quod preciosum
est, & rarum, an paucis inuenitur. Pro his igitur paucis ædificare uoluit angu-
stam Religiosæ uix domum. Quemadmodum insinuauit ipse, cum adoles-
centi dicenti, se omnia mandata custodiuisse à iuuentute sua, dixit: *es vis per-*
fectus esse uade, uende quæ habes, & da pauperibus: & ueni, & sequere me. quibus
uerbis (vt ait S. Augustinus) manifestauit felicitis huius Status foundationem:
qui supra præceptorum obseruantiam, addit etiam consiliorum Euangeli-
corum, in Paupertate, Castitate, & Obedientia religiosa; Paupertatem indi-
cauit, cum dixit: *uende quæ habes, eorum quæ proprietati renuncia, dando ea pau-*
peribus; Castitatem, cum dixit: ueni sequere me, seruando scilicet Castitatem,
quam ipse seruabat: de qua iam dixerat *esse quosdam Eunuchos, qui se ipsos ca-*
strauerunt propter Regnum cælorum, quod ipse prædicabat; similiter insinuauit
obedientiam eodem illo uerbo *sequere me*: nam propterea sequi debebat, vt
obediret, & vitam perfectam, quâ ipse ducebat, ac docebat, amplecteretur.
Hoc ipsum attentius adhuc deducitur ex eo quod, nolente adolescente illo
Statum tantæ perfectionis amplecti, statim S. Petrus Apostolus, reliquorum
Apostolorum nomine, dixit ipsi Christo: *ecce nos reliquimus omnia, & sequi te*
sumus te. Quid ergo erit nobis si qui S. Petrus nomine rerum omnium, quas reli-
querant, non solum facultates & possessiones intellexit quas reliquissent, vt
paupertatem amplecterentur: sed uxorem quoque, propriamque libertatem, cul-
torem & Professores facti continentia, & subiectionis erga suum Magistrum.
Ita enim S. Hieronymus deducit ex ipsius Saluatoris ad S. Petrum respõsione
qua dixit: *e Omnis qui reliquerit domum, vel fratres, aut sorores, aut patrem, aut*
matrem, aut uxorem, aut filios, aut agros propter nomen meum, centuplum accipiet
& uitam eternam possidebit. Satis enim apertè his uerbis Christus insinuauit

Author
status reli-
giosi Car-
rius.
Sapientia a
difi. aui sibi
domum:
a iuan. 19
34.
b Ephes. 5.
16.

c Matt. 19.
21.
Epist. 19.
9. 4.

d Matt. 9.
12.

Lib. 1. cont.
Iouinia.
c Marci. 10.
29.
Luc. 18. 29.

Omnia re-
linquentes
maxima re-
cipient;
*Lib. 17. de
Civitate. 4. 2.
1. q. 88. a. 4.
ad 3.*

*Vide Suarez
in 3. P. tom.
2. Disput.
28. Sect. 2.
Opus vir-
tutis cum
voto præ-
stantius
est alijs.
Tract. 1. c. 9.
F. P. 11. 20.
Ibidem.
Ibidem in
1. expositio-
ne.
S. Hiero-
ny.*

*Psalm. 39. 7.
Heb. 10. 3.*

1.
Excellentia
prima sta-
tus religio-
si est ratio
fundatoris
h. 1. Pet. 2. 4.

2.
Status re-
ligiosus
antiquus est

uit: omnia illa deseruisse Apostolos, ut ipsum sequerentur; quibus pro-
pterea centuplum etiam promittebat. Et quod etiam ipsi futuri erant funda-
mentalia Evangelicæ perfectionis sacra, quos reliqui fideles sequuntur etiam
certissimum est, (ut ait S. Augustinus quem S. Thomas, eiusque schola
sequitur) S. Petrum & reliquos Apostolos eâ ratione rebus suis omnibus
Christum sequerentur, renunciasse; ut tribus ad id editis votis sese obtul-
lerint: inspirante eis eorum Magistro hunc perfectionis modum, quem po-
stea essent prædicaturi, & in Ecclesia ipsa constituturi.

QUI MADMODVM autem supremus hic Magister omnibus præibat seu
per exemplo, & prius opere exequabatur, quod verbo docebat: creditur
est, quod quemadmodum perfectissime seruauit Paupertatem, Castitatem
Obedientiam patri suo: ita etiam votum ediderit earundem trium virtutum
ut qui semper faceret, quod erat optimum, & perfectissimum: nam, ut supra
dictum est, præstantius est opus virtutis, quod fit cum voto, quam sine illo.
Ac propterea in Psalmo, in quo de eius passione agitur, cum ea referentur
quæ ipse erat factururus, ait: *vota mea reddam in conspectu timentium te.* Vnde
quit, S. Basilius) appellat ea quæ promiserat se facturum; aut (ut S. Augu-
stinus ait) sacrificia, quæ pro salute mundi obtulit: inominatim autem passio-
nem ac mortis sacrificium. Nam credendum est, ipsum voto se obtulisse atheni
Patri, cum ingressus in mundum ei dixit: *quia corpus aptasti mihi ut sacrifici-
ri posset, ecce venio, ut faciam Deus voluntatem tuam: Deus meus id voluit & ego
tuam in medio cordis mei.* Et ea vota impleuit in conspectu timentium Deum
ut exemplo suo eos exstimularet ad ipsius imitationem.

PRIMA igitur Status Religiosi excellentia oritur; ex præstantia primi
ius fundatoris Christi D. N. qui est Sapientia æterna, & modo quodam
de eminenti, & superiori quàm nostro; dignatus est esse primus legis Evan-
gelicæ Religiosus, ac petra fundamentalis huius ædificij; adiungens sibi dis-
cipulos religiosos, qui ipsum imitarentur, & h. *accederem* (ut S. Petrus dixit
 *lapidem hunc vniuersum, super quem & ipsi super edificarentur tanquam lapides vi-
ni, & efficeretur domus quædam spiritalis, ipsa scilicet sacra Religio.*

Ex quo etiam constat secunda eiusdem Status excellentia, eius scilicet
antiquitas: siquidem orta est in mundo cum ipso met eiusdem mundi Salu-
tore, qui in ipso instanti quo cepit esse homo, obtulit Patri suo proposita
vota perfectionis Religiosæ. Quid enim fuit porticus illa Bethlehem, in qua
ipse Saluator erat cum matre sua & Iosepho; nisi vniuersa quædam Religio
domus? nam omnes tres erant Virgines Deo consecrati; omnes tres pauperes
in summa paupertate; clamante infantulo exemplo suo, quod postea erat
tiam verbo prædicaturus. Quare statim atque cepit Ecclesiam suam fundare, ce-
pit quoque Religionem intra eam disponere ac erigere. Quemadmodum S.

Benar-

Bernardus memorandis his verbis declarat: ordo, inquit, Religiosus fuit primus in Ecclesia, imo ab eo cepit Ecclesia, quo nullus in terra similior Angelicis ordinibus; nullus vicinior ei, quæ in cælis est Ierusalem mater nostra; siue ob decorem castitatis, siue propter charitatis ardorem; cuius Apostoli Institutores, cuius hi, quos Paulus tam sepe in *Santos* appellat, inchoatores existiterunt, nam inter illos nihil, quod suum esset, quispiam retinebat: sed *deinde datur* (vt scriptum est) *singulis prout cuique opus erat*: idque tanta concordia morum, & animorum coherentia, vt *in multitudinis credentium esset cor vnum & anima vna*. Nam, cum spiritus sanctus venit super Apostolos, ac discipulos, vt quæ Christus D. N. prædicauerat ac docuerat, in eis confirmaret, & stabiliret: statim cepit hunc viuendi modum dilatare & confirmare, inspirans plurimis viris ac feminis, vt non contenti obseruantia Præceptorum, consilia quoque amplectererentur Castitatis, Paupertatis, & Obedientia; votis editis ad eum vitæ modum sese obligantes: vt sic essent in omnibus perfectiores. Vide Cassianus ait, vitam Religiosorum in cœnobijs communiter viuentiũ sub Obedientia vnius Abbatis incepisse ab ipsis Apostolis: ad quorum pedes ponebant Fideles præcia agrorum ac domorũ, quas vendebant, in signũ Paupertatis, & Sũctiõis ad Apostolos, voto se ad id faciendum obligantes. Cuius indicium est tremenda illa punitio, quã S. Petrus puniuit Ananiã & Saphiram eius vxorem, eò quòd in fraudassent de pretio agrũ, & partem t. inũm quandam ad pedes Apostolorum possissent: nam ita facientes mentiti essent spiritui sancto, transgredientes votum, quod ediderant, voluntariã paupertatis: quemadmodum communiter S. Patres interpretantur. Denique ad eò excreuit, & inualuit Religiosus Status in primitiua illa Ecclesia, vt S. Dionysius S. Pauli discipulus ita de eo loquatur: quasi de re valde nota & confirmata; eiusque Professores vocabantur *Cultores*: eò quòd cultui & honori Dei omnino se manciparent, & animarum suarum profectui, & in omni virtutum genere perfectioni ex Instituto studerent. Appellabantur quoque *Monachi*, eò quòd ad solitudinem se recipere, vt seorsim ab alijs cum Deo agerent. Et in signum, quòd à vita communi, & apud fideles ordinaria se segregarent, inducunt peculiarem habitum à reliquis distinctum: vt hoc ipsum eos ad maiorem perfectionem prouocaret.

§. II.

Religiones in Antiqua lege.

SEd adhuc maior est Religiosi Status antiquitas. Nam diuina Sapiencia multo ante quàm humanam carnem indueret, & cum antiquæ Ecclesiæ domum ædificauit in populo Hebræo, fundauit intra eam domum ædificauit Religiosam: licet non ad eò perfectam, atque in lege noua. Hæc fuit Religio Nazæorum, qui (vt ait S. Thomas) tunc aspirabant ad supremam

Apologia ad Gualdum columnæ 9. i Rom. 15. 25. i Cor. 10. 1. k. d. d. 2. 14. 16. 17. Vide Bellar. lib. 2. de Mo. nach. c. 5. 10. 11. Vita religiosa cepit ab Apostolis. Lib. 2. c. 1. 1. collat. 18. 15.

m. Act. 5. 2. S. Aug. Ser. 27. de verb. Apost. S. Chry. Homil. 12. in Acta. Vide Bellar. sup. c. 20. Lib. de Eccl. Hierar. c. 6.

3. 7. q. 186. a. 6. in Argum. sed contra. Religiosus status viuit in antiqua lege.